

عضویت ایران در پیمان بغداد و اهداف آن‌ها

۱۸ شهریور ۱۴۰۲ ساعت ۱۵:۴۱

دولت‌های غربی برای حفظ منطقه خاورمیانه از خطر کمونیسم در سال ۱۳۳۴ ش پیمان بغداد را بین ترکیه و عراق منعقد ساختند و پس از آن انگلستان، پاکستان و ایران نیز وارد پیمان شدند

ایران در اواسط دهه ۱۳۳۰ به عضویت پیمان بغداد درآمد. این پیمان که پیمانی منطقه‌ای بود در راستای اهداف کشورهای غربی از جمله آمریکا و انگلیس بود. برخی از اهداف این پیمان در متن اصلی آن عبارتند از:

«دولت‌های غربی برای حفظ منطقه خاورمیانه از خطر کمونیسم در سال ۱۳۳۴ ش پیمان بغداد را بین ترکیه و عراق منعقد ساختند و پس از آن انگلستان، پاکستان و ایران نیز وارد پیمان شدند. با سقوط ملک فیصل و خروج عراق از پیمان (فروردین ۱۳۳۸) نام پیمان به سازمان پیمان مرکزی (سنتو) تغییر یافت [س ش ۱۴۵]. کشورهای عضو هر کدام قرارداد جداگان‌های با آمریکا برای ورود به این پیمان منعقد ساختند. ایران نیز با امضای قراردادی در سال ۱۳۳۷ رسماً وارد بلوک غرب شد.

پیمان همکاری مشترک

متن مواد مندرج در پیمان اصلی همکاری مشترک بین عراق و ترکیه که در تاریخ ۲۴ فوریه ۱۹۵۵ در بغداد به امضا رسید: ماده ۱ با در نظر گرفتن مفاد ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد کشورهای امضاء کننده این پیمان در امور دفاعی و امنیت خود با یکدیگر همکاری خواهند کرد. اقداماتی که دو کشور مزبور برای انجام این همکاری به عمل خواهند آورد ممکن است موجب عقد پیمان‌های مخصوص بین آن‌ها گردد.

ماده ۲ برای آنکه همکاری بین دو کشور در ماده ۱ قید شده صورت حقیقت به خود گیرد و انجام آن عملی گردد هیأت‌های صلاحیت دار دو کشور امضاء کننده به مجردیکه پیمان حاضر وارد مرحله اجرا گردد اقداماتی را که می‌بایستی انجام پذیرد تعیین خواهند کرد. این اقدامات هنگامی که به تصویب دول کشورهای امضاء کننده برسد قابل اجرا خواهند بود...»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49315/عضوية-ايراز-پيمان-ايراز-عضوية/49315>